

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่*

พนิตนันท์ สุจินตวงษ์**

นิธิดา อคิภัทรนันท์*** นันทิยา แสงสิน****

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา และเพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาในแต่ละแผน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากลยุทธ์การอ่านและ การเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แผนการสอนที่สอนการอ่าน และการเขียนสรุปความ โดยการใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา จำนวน 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง เป็นเวลา 10 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าร้อยละ และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ Independent t-test

ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังจากได้เรียนรู้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาสูงกว่าก่อนเรียน ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักศึกษา ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และอยู่ในระดับปานกลาง หลังจากการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

คำสำคัญ: กลวิธีการเรียนรู้, การอ่าน, การเขียนสรุปความ

* วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2561

** นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,

E-mail: poopey.kh@gmail.com

*** รองศาสตราจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

**** รองศาสตราจารย์, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Using Language Learning Strategies to Promote English Reading and Writing Abilities Among High Vocational Certificate Students *

Panitnan Sujintavong **

Nitida Adipataranan *** Nuntiya Saengsin ****

Abstract

This research aims to compare English reading ability of the students before and after using language learning strategies and to study English writing ability of the students after using language learning strategies. The sample group of this study consisted of 30 second-year High Vocational Certificate students from Chiang Mai Technical College. The research instruments used were 7 lessons plans of teaching reading and writing by using language learning strategies. The lesson plans were conducted 21 hours in 10 weeks. English reading ability test and English writing evaluation form were used to collect the data.

The data were analyzed by mean, standard deviation, percentage and Independent t-test. It has been discovered that English reading abilities of the students were higher than before using language learning strategies and summary writing abilities of the students were passed 60% criteria included in average level.

Keywords: Learning Strategies, Reading, Summary Writing

*Research Articles from thesis for the Master of Education Degree, Curriculum and Technology Program, Faculty of Education, Chiang Mai University, 2018

** Student in Master of Education Degree, Curriculum and Technology Program, Faculty of Education, Chiang Mai University, E-mail: poopey.kh@gmail.com

*** Associate Professor Dr., Faculty of Education, Chiang Mai University

*** Associate Professor, Faculty of Education, Chiang Mai University

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ และการประกอบอาชีพ โดยภาษาอังกฤษสามารถเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรในประเทศ และนำไปสู่ความก้าวหน้าที่ยั่งยืนต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการเตรียมความพร้อมของบุคลากรในประเทศ เพื่อให้มีทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ สร้างความร่วมมือ เจรจาต่อรอง และสร้างความสัมพันธ์อันดีได้ อีกทั้งการเขียนยังเป็นอีกหนึ่งทักษะ ที่มีความสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียน ถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับมาให้ผู้อื่นได้ทราบอย่างมีประสิทธิภาพ

ทักษะทางภาษาอังกฤษ ที่นักศึกษาควรได้รับการพัฒนาเป็นลำดับต้น ๆ คือการอ่าน เนื่องจากเป็นทักษะ ที่นักศึกษาสามารถนำไปใช้แสวงหาความรู้เพิ่มเติม ต่อยอดความรู้เดิมของตนเอง จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ทั่วโลกที่มักตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ นักการศึกษาหลายท่านให้ความสำคัญเรื่องการอ่าน เช่น กัณวิสาข์ จิตวัตร (2543) กล่าวว่า วิชา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ถือว่ามีความจำเป็น และเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการค้นคว้าของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนต้องอ่านหนังสือเรียน หรือวารสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้มีความรู้ในสาขาของตนอย่างกว้างขวาง และสามารถศึกษาข้อมูลได้อย่างลึกซึ้ง สอดคล้องกับแนวคิดของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ 8 ประการ คือ 1) การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียน จำเป็นต้องอ่านหนังสือ เพื่อการศึกษาหาความรู้ด้านต่าง ๆ 2) การอ่านเป็นเครื่องมือ ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่าน ไปพัฒนาตนเองและพัฒนางาน 3) การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม ของคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นต่อ ๆ ไป 4) การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิด และฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่าน เมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนนานวันเข้าจะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญาเป็นคนฉลาดรอบรู้ได้ 5) การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุข ให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุ้มค่าที่สุด 6) การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจ และบุคลิกภาพ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข 7) การอ่านเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์และสังคม 8) การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนา ระบบสื่อสาร และการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ นอกจากนี้ Smith (1978) ได้กล่าวถึงความสำคัญและบทบาทของการอ่านว่ามีส่วนส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ได้ และการปลูกฝังให้ผู้เรียนอ่านนอกเวลา หรืออ่าน

เพื่อความเพลิดเพลินยังทำให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องศิลปกรรม และทักษะการใช้ชีวิต จากการอ่านนิยาย เนื่องจากการอ่านมีอิทธิพลในการกรอบความคิดของผู้อ่านด้วย ดังนั้นจึงควรส่งเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพแก่นักศึกษา

จากงานวิจัยของกุสุมา มานะสุนทร (2537) ซึ่งศึกษาความสามารถในการเขียน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, และ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กล่าวถึงปัญหาของการสื่อสารภาษาอังกฤษว่า ความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษของนักศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยมีคะแนนเฉลี่ยของข้อสอบแบบอัตนัย 21.75 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ดังนั้นปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน จึงจำเป็นต้องได้รับการ แก้ไขอย่างเร่งด่วน นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มพูนความสำคัญให้การสื่อสารภาษาอังกฤษ คือการ ที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่การประชาคมอาเซียน หรือ ASEAN Economics Community ซึ่งหมายถึง การ รวมตัวของชาติใน ASEAN เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน ดังนั้น คนไทยจึงมีศักยภาพ พร้อมอยู่ในประชาคมอาเซียนอย่างมีคุณภาพภายใต้หลักการที่ว่า “เสริมสร้างความเข้าใจ ใฝ่รู้ภาษา มุ่ง พัฒนาความสัมพันธ์ รู้เท่าทันเทคโนโลยี สานสามัคคีอาเซียน” เพื่อมุ่งสร้างคนไทยให้พร้อมด้วยความรู้ ทักษะ สมรรถนะ และความชำนาญที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ซึ่งบัญญัติ ศิริปรีชา (2552) ได้ชี้ให้เห็นว่า ตลาดแรงงานในประเทศสมาชิกอาเซียน จะได้รับผลกระทบทั้งในด้านบวกและด้านลบ โดยด้านบวก คือทำให้ตลาดแรงงานใหญ่ขึ้น ทำให้แรงงานในแต่ละประเทศ มีโอกาสได้ทำงานมากขึ้น ส่วนด้านลบ คือ มีการแข่งขันระหว่างแรงงานในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนมากขึ้น เนื่องจากผลกระทบดังกล่าว จะเป็นด้านบวกหรือด้านลบมากกว่านั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมของแรงงานในแต่ละประเทศ

ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มพูนความสำคัญ ให้กับการสื่อสารภาษาอังกฤษคือ การที่ประเทศไทย ได้ก้าวเข้าสู่การประชาคมอาเซียน หรือ ASEAN Economics Community ซึ่งหมายถึง การรวมตัวของ ชาติใน ASEAN เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน ได้มีการดำเนินการที่สำคัญ อาทิ การเพิ่มขีดความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ พัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ตามแนวทาง ASEAN Curriculum Sourcebook สนับสนุนการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา พัฒนาสมรรถนะตามความ ต้องการของตลาดแรงงาน เป็นต้น ภาครัฐ เอกชนและประชาสังคม ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ กระทรวงฯ มุ่งหวังพัฒนาและยกระดับการศึกษา โดยส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศสมาชิก และ ประเทศคู่เจรจาในการพัฒนาทางการศึกษา และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของภูมิภาค ผลิดักำลังคน ที่มีขีดความสามารถป้อนตลาดแรงงานอาเซียน และ โลกได้อย่างมีคุณภาพ

ในหลายปีที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า การเรียนการสอน ได้เปลี่ยนศูนย์กลางการเรียนรู้จากครูไปสู่ นักศึกษา โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเปลี่ยนจากการพัฒนาที่มุ่งเน้นแต่กระบวนการสอนของครู มาเป็น การสร้างศักยภาพ ให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีครูเป็นผู้ช่วยแนะนำ ซึ่งหนึ่งในกระบวนการดังกล่าวคือ การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Strategies) กลวิธีการเรียนรู้ภาษา หมายถึง กลวิธีการเรียนรู้ภาษาช่วยผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจ เรียนรู้ และรักษาข้อมูลทางภาษา เนื่องจากภาษาเป็นทักษะทางความคิดที่ซับซ้อน กลวิธีการเรียนรู้ภาษา จึงช่วยจัดข้อมูลทำให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้ (O'Malley & Chamot, 1990) Oxford (1990) ได้เสนอ กลวิธีการเรียนรู้ภาษา เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียน รู้จักรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง และรู้จักใช้กลวิธีการเรียนรู้ในการเรียนแบบต่าง ๆ Oxford ได้แบ่งกลวิธีการเรียนรู้ภาษาออกเป็นกลุ่ม 2 กลุ่มใหญ่ และ 6 กลุ่มย่อย คือ กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยตรง ประกอบด้วย 1) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยการจำ (Memory Strategies) หมายถึง วิธีที่ทำให้ผู้เรียน จำเกี่ยวกับคำศัพท์ หรือข้อความตามที่ได้รับถ่ายทอดมา 2) กลวิธีการเรียนรู้ แบบความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) หมายถึง วิธีที่ทำให้ผู้เรียน เชื่อมโยงความรู้ที่มีอยู่กับความรู้อื่นๆ เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่เรียน 3) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแบบเสริม (Compensation Strategies) หมายถึง วิธีที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนชดเชยความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่เรียนมากขึ้น ส่วนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ประกอบด้วย 1) กลวิธีการเรียนรู้ภาษา อภิปัญญา (Metacognitive Strategies) หมายถึง วิธีที่ทำให้ผู้เรียน เข้าใจในกระบวนการคิดและ การเรียนรู้ของตนเอง 2) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาด้านความรู้สึก (Affective Strategies) หมายถึง วิธีที่ช่วยพัฒนาความมั่นใจในตัวเอง และ 3) กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทางสังคม (Social Strategies) หมายถึง วิธีที่ช่วยส่งเสริมผู้เรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในการเรียนรู้ภาษา

ในการประชุมรัฐมนตรีด้านการศึกษาของอาเซียน (ASEAN: Education Ministers Meeting: ASSED) และการประชุมสภารัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEAMEO: Council Conference: SEAMEC) ยังเน้นย้ำเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาอาชีวศึกษาอีกด้วย โดยในประเด็นด้านการสอนภาษา ที่ประชุมได้รับทราบถึงความท้าทายใน ด้านการสอน โดยเฉพาะการสอนภาษาแม่ ภาษาประจำชาติ และภาษาอังกฤษ อีกทั้งตระหนักถึงความจำเป็นในการแลกเปลี่ยน และเรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอนด้านภาษา รวมไปถึงการเน้นย้ำเรื่องการศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวะ (Vocational/Technical Education) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ที่ประชุมจึงเห็นชอบที่จะให้มีการศึกษาแนวทาง ที่จะก่อให้เกิดการแบ่งปันประสบการณ์ และแนวปฏิบัติที่ดีในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน ด้วยเหตุนี้ นานาประเทศในอาเซียนจึงให้ความสำคัญ และส่งเสริมงานวิจัยด้านการยกระดับมาตรฐาน การเรียนการสอน การฝึกอบรม

ภาษาอังกฤษ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการศึกษาและการฝึกอบรมด้านเทคนิค และอาชีวศึกษา จะเห็นได้ว่า การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการเพิ่มสำคัญของภาษาอังกฤษ อย่างเท่าทวี สถานศึกษา ครู ตลอดจนนักศึกษา จึงมีความจำเป็นที่ต้องเร่งปรับตัวใน ด้านการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะนักศึกษาอาชีวศึกษา ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เพื่อจะเติบโต ไปเป็นแรงงานฝีมือในประชาคมอาเซียนต่อไป

ความสำคัญของภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับกระบวนการสอนภาษาอังกฤษ ที่ยังคง ประสบปัญหาในประเทศไทย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษา เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านและเขียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ เพื่อที่นักศึกษาเหล่านี้ สามารถนำทักษะทางภาษาอังกฤษไปใช้ในการทำงาน ประกอบอาชีพ หรือศึกษาค้นคว้า หาข้อมูลที่กว้างขวาง เพื่อให้ทราบข้อมูลที่ลึกซึ้ง ตามความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้านของแต่ละบุคคลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังการเรียนโดยใช้ กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้การวิจัยเชิงทดลอง มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากลยุทธ์การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ (Reading and Writing Strategies) ในภาคเรียนที่ 2/2559 จำนวน 2 ห้อง จำนวนทั้งหมด 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากลยุทธ์การอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษ (Reading and Writing Strategies) ในภาคเรียนที่ 2/2559 จำนวน 30 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่ม แบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา

ตัวแปรตาม คือ 1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ 2) ความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา จำนวน 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 21 ชั่วโมง (ซึ่งในแผนจัดการเรียนรู้จะประกอบด้วยกิจกรรม และวิธีการสอนที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน และเขียนสรุปความของนักศึกษา) มีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร จุดประสงค์ คำอธิบายรายวิชา กลวิธีการอ่านและการเขียน และนำมาประยุกต์ใช้ กับวิธีการสอนที่เน้นให้ผู้เรียน ใช้กลวิธีเรียนรู้ภาษา เพื่อการอ่านและการเขียนสรุปความ
2. คัดเลือกเรื่องที่จะให้นักศึกษาได้อ่าน เพื่อฝึกการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา และสร้างแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้ใช้ทักษะดังกล่าว และเป็นเรื่องที่น่าสนใจ
3. แก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
4. จัดทำขอบข่ายแผนการจัดการเรียนรู้ และนำมาสร้างขั้นตอนการสอน
5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแก้ไข ก่อนนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และนำเครื่องมือไปทดลองต่อไป

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำแบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านและ ระดับคำถามที่เหมาะสม (ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้ตามหลักการของ Bloom's Taxonomy)
2. คัดเลือกเรื่องที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบ โดยเรื่องที่จะนำมาให้ผู้เรียนอ่านนั้นมีความสอดคล้องกับระดับการอ่านของผู้เรียน และสร้างแบบทดสอบการอ่านตามระดับความรู้ของ Bloom's Taxonomy ซึ่งผู้วิจัยเลือกระดับคำถาม 5 ระดับ คือ ระดับความจำ ระดับความเข้าใจ ระดับการนำไปใช้ ระดับการวิเคราะห์ และระดับการสังเคราะห์
3. นำแบบทดสอบไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ และนำคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบดังกล่าว จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

4. นำแบบทดสอบ จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองกับนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน ซึ่งนักศึกษากลุ่มนี้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษ คล้ายกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย โดยทำการทดสอบ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น และค่าความยากง่าย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Evana 4.01 ด้วยเทคนิคกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ 25% โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder-Richardson) ปรากฏว่าข้อสอบชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.63 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นปานกลาง และข้อสอบจำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากง่ายไม่อยู่ในเกณฑ์ก่อนนำมาใช้จริง จึงตัดข้อสอบออกจำนวน 10 ข้อ เหลือข้อสอบที่นำมาใช้จริงจำนวน 30 ข้อ

นอกจากนี้ ยังมีการใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนสรุปความของ Rinehart et al. (1986) ซึ่งพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ คือ การเรียบเรียงเนื้อหาและข้อมูล ใจความสำคัญ ใจความสนับสนุนสำคัญ การแต่งประโยคใหม่และความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสามารถ ในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ก่อนการดำเนินการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา โดยดำเนินการสอนตามแผนการสอน จำนวน 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 21 ชั่วโมง หลังจากการสอนแต่ละแผน ให้ผู้เรียนเขียนสรุปความเรื่องที่อ่าน แล้วประเมินโดยใช้แบบประเมินงานเขียน เมื่อดำเนินการสอนตามแผนการสอนทั้ง 7 แผนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนหลังการสอน แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของผู้เรียนไปวิเคราะห์แปลผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Evana 4.01 ทำการวิเคราะห์แบบทดสอบการอ่าน และแบบทดสอบการเขียนสรุปความของผู้เรียนด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และทดสอบความแตกต่าง โดยใช้การทดสอบที (dependent T-Test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา พบว่า นักศึกษาก่อนเรียนเท่ากับ 16.23 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.63 คิดเป็นร้อยละ 54.10 อยู่ในระดับผ่าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบของคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้
กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

การทดสอบ	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t	p value
ก่อนเรียน	30	16.63	2.14	-10.179	.000*
หลังเรียน	30	21.80	1.75		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อนักศึกษาได้ใช้กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษาแล้ว มีคะแนนความสามารถในการอ่านเท่ากับ 22.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.86 คิดเป็นร้อยละ 75.70 อยู่ในระดับดี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น หลังจากการเรียนกลวิธีการเรียนรู้ภาษา ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนที่ได้ จากการ
ทดสอบความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลัง จากการใช้กลวิธี
การเรียนรู้ภาษา

แผนการสอนที่	คะแนนเฉลี่ย (20 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1	11.56	1.33	57.83	ผ่าน
2	13.00	0.77	65.00	ปานกลาง
3	13.66	1.44	68.33	ปานกลาง
4	13.83	1.20	69.16	ปานกลาง
5	14.20	1.24	71.00	ดี
6	14.06	1.04	70.33	ดี
7	15.06	1.08	75.33	ดี
ค่าเฉลี่ยรวม	13.62	1.15	68.14	ปานกลาง

นอกจากนี้ ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนสรุปความ ในการเขียนภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาหลังการเรียนแต่ละแผน โดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา พบว่า แผนการสอนทั้ง 7 แผน มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 13.62 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.15 คิดเป็นร้อยละ 68.14 มีคุณภาพระดับปานกลาง โดยที่ นักศึกษามีระดับคุณภาพของคะแนน ที่ได้จากการเขียนสรุปความดีขึ้นตามลำดับ จากระดับคุณภาพอ่อน ปานกลาง และดี หลังจากที่ได้เรียนรู้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

ดังนั้น คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาสูงขึ้น หลังจากได้เรียนรู้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา และคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 และอยู่ในระดับปานกลาง หลังจากได้เรียนรู้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

ประการที่หนึ่ง กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนได้เรียน อันประกอบด้วยกลวิธีการคาดเดา เหตุการณ์ กลวิธีการคาดเดาคำศัพท์จากบริบท กลวิธีการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ กลวิธีการอ่าน เพื่อหา ข้อมูลเฉพาะกลวิธีการบันทึกการเรียนรู้ และกลวิธีการเขียนสรุปความ ช่วยให้การเรียนภาษาประสบความสำเร็จ ซึ่งผู้เรียนจะสามารถเลือกใช้กลวิธีให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อทำให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ได้เร็วขึ้น โดยไม่ต้องพยายามแปลทุกคำเหมือนที่เคยทำ นอกจากนี้ ยังลดความกังวลของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องในภาพรวมได้ เช่น การจดบันทึก การเขียนผังความสัมพันธ์ทาง ความหมาย (semantic map) เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ Clouston (1997) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาที่มีระดับ ความสามารถทางภาษาต่ำ สามารถพัฒนาการเรียนภาษาของตนเองได้ โดยการเลือกใช้และปรับกลวิธี การเรียนรู้ภาษา ให้เหมาะสมกับการเรียนของตนเอง รวมทั้งครูผู้สอนควรมีบทบาทแนะนำส่งเสริม การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาแก่ผู้เรียน และ Oxford (1990) ที่ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนไว้ว่า การรู้จักใช้กลวิธีในการเรียนที่เหมาะสมจะช่วยให้การเรียนง่ายขึ้น เร็วขึ้น น่าสนุกสนานขึ้น รู้สึกมั่นใจ ในตัวเองมากขึ้น

ประการที่สอง กลวิธีการเรียนรู้ภาษามีขั้นตอนการอ่านที่ชัดเจน คือ 1) ขึ้นก่อนอ่าน (Pre-Reading) ผู้สอนจะกลวิธีแรกคือ กลวิธีการเดาเหตุการณ์ โดยจะนำให้นักศึกษาสังเกตชื่อเรื่อง รูปภาพ และให้นักศึกษาอ่านบางส่วนของเนื้อเรื่อง และคาดเดาว่าเรื่องที่อ่าน 2) ขึ้นระหว่างอ่าน (While-Reading) ผู้สอนจะใช้กลวิธีการหารายละเอียดการสอน ซึ่งจะสอนให้นักศึกษาอ่าน เพื่อค้นหาข้อมูล เฉพาะ เช่น ตัวเลข วันที่ สถานที่หรือคำตอบของคำถามในแบบฝึกหัด เป็นต้น โดยไม่ต้องอ่านข้อความ หรือประโยคทั้งหมด ในระหว่างที่นักศึกษาอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ และข้อมูลเฉพาะนั้น ผู้สอน

จะสอนให้นักศึกษาจดบันทึกไว้ด้วย 3) ขั้นตอนหลังอ่าน (Post-Reading) ผู้สอนจะใช้กลวิธีการเขียนสรุปความ ซึ่งสามารถทำได้โดยนำผลจากขั้นการอ่านที่ได้จดบันทึกไว้มาพิจารณา เรียบเรียงด้วยสำนวนภาษาของตนเอง โดยให้สอดคล้องกันในแต่ละย่อหน้าทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Brown (1989) กล่าวว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษา จะช่วยให้ผู้เรียนหาวิธีการเรียนรู้ในการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างมีระบบด้วยตนเอง โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่เรียนมา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Medina (2012) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจของนักศึกษาหลังจากได้เรียนกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่เอื้อต่อการอ่าน โดยได้ทำการวิจัยกับนักศึกษาชั้นปี 1 มหาวิทยาลัย University of Antioquia ประเทศโคลัมเบีย จำนวน 26 คน พบว่า หลังจากเรียนรู้อ่านกลวิธีการเรียนรู้ภาษาแล้ว นักเรียนมีความสามารถในการอ่านมากขึ้น อีกทั้งจากการเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถาม และ self-reflection แสดงให้เห็นว่าเกิดแรงบัลดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษ และมีความมั่นใจในการอ่านเพิ่มขึ้น

ประการที่สาม บทบาทของครูในการสอนการอ่าน โดยการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา โดยครูได้ทำหน้าที่แนะนำกลวิธีการเรียนรู้ภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นการแนะนำกลวิธีการเรียนภาษาระยะสั้น (One-time strategy training) กล่าวคือ ผู้สอนจะเป็นผู้คอยแนะนำ และให้ความช่วยเหลือหากผู้เรียนมีข้อคำถาม หรือเกิดปัญหาในการทำกิจกรรมระหว่างการทดลอง ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนตลอดเวลา และครูสามารถเห็นปัญหา ที่เกิดขึ้นในระหว่างทำกิจกรรม และสามารถช่วยแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องวิธี ในขณะที่เดียวกันผู้สอนจะคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด แสดงความคิดเห็น ตลอดจนให้กำลังใจผู้เรียนตลอดเวลา มีการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน มีการสร้างแรงจูงใจในการอ่านและทำกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่กังวล ไม่เบื่อและอยากร่วมกิจกรรมต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการแนะนำกลวิธีการเรียนรู้ภาษา (Strategy Training) ของ (Oxford 1990) ได้กล่าวว่า การช่วยแก้ไขปัญหาก็ให้ผู้เรียนที่ยังไม่เข้าใจ ช่วยเหลือ อธิบายและให้คำแนะนำจนผู้เรียนทุกคนสามารถอ่าน โดยการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาได้ และผู้สอน จะต้องแทรกกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ ไว้ในหลักสูตร ผู้เรียนสามารถเรียนรู้กลวิธีต่าง ๆ ได้หลากหลายกลวิธีผ่านบทเรียนแต่ละบท เช่น ทุกแผนจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้เรียนรู้และฝึกอย่างน้อยสี่กลวิธีการเรียนรู้ภาษา

2. ด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์หลังการสอนอ่าน โดยการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา สามารถอธิบายได้ ดังนี้

ประการแรก กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ผู้เรียนได้เรียน อันประกอบด้วย กลวิธีการคาดเดา เหตุการณ์ กลวิธีการคาดเดาคำศัพท์จากบริบท กลวิธีการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ กลวิธีการอ่าน เพื่อหา ข้อมูลเฉพาะ กลวิธีการบันทึกการเรียนรู้ และกลวิธีการเขียนสรุปความ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิด และทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านอย่างมีระบบ มีขั้นตอนที่ชัดเจน พบว่า ทั้งความสามารถในการอ่าน และเขียน พัฒนาไปทิศทางที่ดีขึ้นหลังจากการเรียนรู้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา ซึ่งผลการทดลองสอดคล้อง กับ Talebinezhad (2009) ที่ศึกษาเรื่องผลของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่อการเขียน โดยได้นำกลวิธี Concept mapping กับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 60 คน หลังจากการเรียนรู้กลวิธีการเรียนรู้ ภาษาแล้ว พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการกำกับตนเองในการเขียนมากขึ้น และการใช้ Concept mapping ทำให้ประสิทธิภาพในการเขียนดีขึ้นอีกด้วย และ Negari (2011) ได้ใช้กลวิธี Concept mapping ในการพัฒนาทักษะการเขียนเช่นกัน ซึ่งได้จัดทำกับนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศอิหร่านกว่า 60 คน ผลปรากฏว่า การใช้กลวิธี Concept mapping ส่งผลเชิงบวกต่อการเขียนของนักเรียน

ประการที่สอง การสอนกลวิธีการเรียนรู้ภาษา มีการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อส่งเสริมบรรยากาศของ ความร่วมมือ และการเป็นกันเองของผู้เรียน ผู้เรียนมีกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมและ ช่วยเหลือกันในการทำกิจกรรม ทำให้เกิดความสนุกสนาน และไม่กดดันผู้เรียนเหมือนกันการเรียนคนเดียวและต้องทำกิจกรรมต่าง ๆ คนเดียว มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างผู้เรียนที่เก่งกว่า และผู้เรียนที่ อ่อนกว่าเพื่อให้กิจกรรมของกลุ่มตนประสบความสำเร็จ และมีพัฒนาการอ่านที่ดีขึ้น จนนำไปสู่ การถ่ายทอดใจความสำคัญในการเขียนสรุปความ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในตอนแรกผู้เรียนยังไม่เข้าใจ วิธีการเขียนสรุปความอย่างแท้จริง ก็จะมีการปรึกษาเพื่อนในกลุ่มถึงแนวทางในการเริ่มเขียน จน สามารถพัฒนาทักษะการเขียนของตนและทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประการที่สาม บทบาทของครูในการคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด แสดงความคิดเห็น ตลอดจน ให้กำลังใจผู้เรียนตลอดเวลา มีการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน มีการสร้างแรงจูงใจในการอ่านและทำ กิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่กังวล ไม่เบื่อหน่าย และอยากร่วมกิจกรรมต่อไป ผู้เรียน สามารถขอคำแนะนำได้ตลอดการทำกิจกรรม และเนื่องจากผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่าง อ่านได้จึงส่งผลดีต่อไป ถึงการเขียนสรุปความที่พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรทำแบบทดสอบความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนก่อนการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขและสนุกไปกับการเรียนมากยิ่งขึ้น และทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาที่จะเอามาเรียนอีกด้วย
2. ควรให้ผู้เรียนได้เห็นการเขียนสรุปความของผู้เรียนคนอื่น ๆ ในห้อง และให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงความคิดเห็น และแก้ไขข้อผิดพลาดในงานเขียนของผู้อื่น
3. ควรเพิ่มกิจกรรมนอกเวลาเรียน เช่น การนำกลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ได้เรียน ไปประยุกต์ใช้กับบทอ่านอื่น ๆ นอกห้องเรียนที่ผู้เรียนหาเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมกับทักษะภาษาอื่น ๆ เช่น การฟัง หรือการพูด
2. ควรมีการศึกษากับผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นที่แตกต่างไป

เอกสารอ้างอิง

- วิสาข์ จิตวิตร. (2543). *การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2546). *ความสำคัญของการอ่าน*. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก <http://academic.obec.go.th/>
- Brown, J. S. (1989). Situated cognition and the culture of learning. *Educational researcher*, 18(1), 32-42.
- Medina, D. L. (2012). Effects of strategy instruction in an EFL reading comprehension course: A case study. *Profile Issues in Teachers Professional Development*, 14(1), 79-89.
- Negari, G. M. (2011). A study on strategy instruction and EFL learners' writing skill. *International Journal of English Linguistics*, 1(2), 299.
- O'malley, J. M., O'Malley, M. J., & Chamot, A. U. (1990). *Learning strategies in second language acquisition*. Cambridge, England: Cambridge university press.
- Oxford, R. (1990). Language learning strategies. Anne, B., & Jack, C.,R. (Ed.), *The Cambridge Guide to Learning English as a Second Language* (pp. 81-90). New York, USA: Cambridge university press.

Smith, G. E. (1978). Analysis of baculovirus genomes with restriction endonucleases. *Virology*, 89(2), 517-527.

Talebinezhad, M. R. (2009). The effect of explicit teaching of concept mapping in expository writing on EFL students' self-regulation. *Linguistics Journal*, 2(1), 69.
